

עת"א 34559/01/20 - פאדי ג'ארושי נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 34559-01-20 ג'ארושי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני
העותר
נגד
המשיבים

כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא
פאדי ג'ארושי

1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

החלטה

1. העותר, עצור עד תום ההליכים במסגרת כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נשק, נשיאה והובלת נשק.
2. על פי כתב האישום שהוגש כנגדו, בלילה שבין ה - 13.8.19 עד 14.8.19 התפתח עימות אלים בין שתי משפחות בכפר טייבה, שכלל ידוי אבנים וירי זיקוקים מכלי נשק. במהלך העימות נורה ונהרג בן דודו של העותר. העותר, שהתגורר בנצרת, הגיע באותו ערב לטייבה, כשהוא מחזיק ברשותו אקדח מסוג "FN" ושתי מחסניות תואמות. בנוסף, נשא והחזיק אקדח מסוג "CZ" ומחסניות תואמות.
3. ההחלטה בנוגע למעצרו של העותר וההחלטה בערר עליה (בש"פ 7859/19) נסמכות, בין היתר, על מסוכנותו הגבוהה של העותר (לרבות בגין עברו הפלילי) והחשש להישנות עבירות דומות.
4. ביום 8/1/20 נולד בשעה טובה בנו של העותר. לרגל אירוע הברית המתוכנן ליום 17/1/20, ביקש העותר לצאת לחופשה מיוחדת בת יום אחד. למען שלמות התמונה יאמר כי לפני מספר ימים ביקש העותר לצאת לחופשה על מנת לבקר את אשתו ובנו התינוק בבית החולים, שם אושפזה רעייתו עקב סיבוכים בלידה, אולם בקשתו נדחתה ועתירה שהגיש נגד החלטה זו נדחתה אף היא, לאחר שהתברר כי בינתיים שוחררה אשתו מבית החולים.
5. העותר הגיש עתירה דחופה כנגד החלטת המשיבים שלא להתיר את חופשתו המיוחדת, בטענה כי שיקולי צדק והגינות מטילים את הכף לטובת היענות לבקשתו וכי אין כל עילה לשלול ממנו את זכותו לחופשה לצורך השתתפות בברית של התינוק הנולד. העותר טוען כי ההחלטה שלא להיענות לבקשתו לוקה בחוסר סבירות ולא נשקלו תנאים וערבויות שיש בהם כדי להפיג את הסיכון. בהקשר זה טוען העותר כי הוא מבקש להגיע

עמוד 1

לביתו בכפר איכסאל, שם ישהה במשך כל שעות החופשה בליווי ערבים ולא ייכנס כלל לכפר טיבה. העותר הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד כי במקרים דומים נעטרו בתי המשפט לבקשות מסוג זה וכן אסמכתא לכך שביום 17/1/20 עתיד להתקיים טקס הברית בביתו באיכסאל, שהוא מהווה מצווה דתית חשובה.

6. המשיבים מתנגדים לעתירה. לעמדת המשיבים, מי שנמצא בסטטוס של "עצור עד תום ההליכים" איננו יכול לבקש חופשה שכן הדבר עומד בסתירה לתכלית המעצר, ורק במקרים חריגים מאוד תאושר בקשה מעין זו. בהקשר זה מפנים המשיבים לבש"פ 5857/17 **מדינת ישראל נ' קורובקוב** (23/7/17). באותה החלטה מתייחס בית המשפט העליון גם למסגרת הנורמטיבית שבמסגרתה יכול עצור עד תום ההליכים לעתור ליציאה בליווי. אף שהעותר לא הגיש בקשה ליציאה בליווי, נבחנה גם אפשרות זו, ולעמדת המשיבים לא ניתן להיעתר לה. עמדת שירות בתי הסוהר וגורמי המודיעין היא כי מסוכנותו של העותר איננה מאפשרת להיעתר לבקשתו. בהקשר זה הפנתה באת כוח המשיבים גם למידעים מודיעיניים (שפרפרזות שלהם הועברו לעיון ב"כ העותר). המשיבים טוענים עוד כי בפני העותר קיימת אפשרות להגיש בקשה מנהלית לביקור מורחב, אותה ישקלו בחיוב. משמעות הדבר היא כי הוא יוכל לקיים את טקס הברית בין כותלי הכלא.

7. על פי ההלכה, נקודת המוצא היא כי, ככלל, אין לאפשר לעצור עד תום ההליכים לצאת לחופשה, וזאת נוכח המסוכנות הנשקפת ממנו, שבגינה נקבע כי יש עילה להחזיקו במעצר, החשש משיבוש הליכי משפט וכן החשש להימלטות מן הדין (ראו רע"ב 996/19 **פלוני נ' שירות בתי הסוהר** (8/2/19)).

8. בבש"פ 5857/17 **קורובקוב** שהוזכר לעיל, דן בית המשפט העליון במסגרת הנורמטיבית המסדירה יציאתו של עצור עד תום ההליכים מן המעצר כדי להשתתף בשמחה משפחתית, להבדיל מיציאתו לחופשה של מי שמעמדו הוא של אסיר, הזכאי לבקש חופשה על פי פקודת הנציבות (חופשות אסירים). באותו עניין נקבע כי **"עצור המעוניין להשתתף באירוע משפחתי אינו יכול לצפות ברגיל לקבל חופשה לצורך כך. על כן, ככלל, עצורים המעוניינים לציין אירוע משפחתי אמורים לפנות בבקשה לאשר להם יציאה בליווי לאירוע, בתנאים ובמגבלות הקבועים בפקודת יציאה באבטחה. יחד עם זאת, אין מדובר בכלל מוחלט, והוא כפוף לחריגים, הפסיקה הכירה לא אחת בכך שבמקרים יוצאים דופן יש מקום לסטות מן הכלל ולאפשר לעצור לצאת לחופשה ללא ליווי לצורך השתתפות באירוע משפחתי..."**

באותה החלטה תיאר בית המשפט העליון רשימה של מקרים שאליהם ניתן להתייחס כיוצאי דופן. לא מדובר ברשימה ממצה, אולם היא מלמדת על טיב השיקולים שבעטיים ניתן להגדיר את המקרה כיוצא דופן והמצדיק מתן חופשה לעצור עד תום ההליכים חרף כל השיקולים שהביאו להחזקתו מאחורי סורג ובריח. בין היתר, נקבע כי שיקולים העשויים להביא להכרה במקרים יוצאי דופן, הם נסיבות ייחודיות של הליך המעצר, סוג האירוע שאליהם מבוקש לצאת ובכלל זה, האם ניתן לקיימו במתכונת מצומצמת, שתאפשר יציאה בליווי או שיקולים בעלי אופי הומניטרי הנוגעים לנסיבותיו של העצור.

מתוך עיון באמות המידה שנקבעו בהחלטה זו, ניתן לקבוע כי עניינו של העותר איננו עונה על אותם קריטריונים המצדיקים הכרה בהיותו יוצא דופן.

9. אירוע הברית, מעבר להיותו מצווה דתית הוא אירוע משפחתי מרגש וחשוב. למרות האמור, אין בכוחו של שיקול זה, כשלעצמו להטות את הכף לטובת היענות לעתירה, כשמנגד עומדים שיקולים הנעוצים באינטרס הציבורי והנסובים אודות החשש מפני המסוכנות הנשקפת לציבור, באם תענה הבקשה בחיוב.

10. מבלי להקל ראש בחשיבותו של האירוע, מתוך טיעוני באת כוח המשיבים עולה כי ישנה אופציה לקיימו במסגרת ביקור מורחב ובכך ליתן מענה לאינטרס של העותר לקחת חלק במצווה זו (רע"ב 4143/15 **ראובן נ' שירות בתי הסוהר** (15/6/15)). בהקשר זה, יש לומר כי מתוך טיעוני באי כח העותר עלה כי אין מניעה לקבוע מועד אחר לקיומה של הברית. פתרון זה הינו פתרון המאזן בצורה הולמת את צרכיו של העותר אל מול מניעת המסוכנות הנשקפת ממנו וכלפיו כפי שזו עולה מההחלטות לגבי מעצרו עד תום ההליכים ומתוך המידעים המודיעיניים שהוצגו לעיוני.

11. ערה אני לטענה כי אשתו של העותר סובלת עדיין מבעיות רפואיות בעקבות הלידה, אולם לטיעון זה לא הונח בסיס ראיתי.

12. רשמתי בפניי את הצהרת באת כוח המשיבים במהלך הדיון כי אם תוגש בקשה לביקור מורחב, שייתן אפשרות לקיים את הברית במסגרת משפחתית מצומצמת, היא תישקל בחיוב.

13. נוכח האמור, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, י"ט טבת תש"פ, 16 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.